

[Arbejdsministeren.]

mæssige grunduddannelser. Man er dér, så vidt jeg er orienteret, inde på tanker, som i høj grad kan føre til en samordning af grunduddannelserne og de efteruddannelsesmuligheder og videreuddannelsesmuligheder, der kan knyttes dertil.

Hr. Robert Christensen var bange for, at bestemmelserne om omskoling skulle opfattes som en slags appendix til den øvrige arbejdsmarkedsuddannelse. Det er ikke tilfældet. Når jeg foreslår omskolingsbestemmelserne optaget i den samme lov som specialarbejderuddannelser og erhvervsmæssig uddannelse af unge, så er det, fordi det lokalt i høj grad er de samme administrative myndigheder, der skal spilles på, og det er i høj grad også de samme uddannelsesfaciliteter, der skal trækkes på. Det er derfor hensigtsmæssigt at have også en lovgivningsmæssig samordning.

Hr. Robert Christensen var inde på, at tilgangen til arbejdsmarkedet i de senere år i høj grad er kommet fra kvinderne, og det er rigtigt, det vil i måske endnu større udstrækning blive tilfældet fremover. Den omstændighed, at så mange kvinder i de senere år har fundet plads på arbejdsmarkedet, viser sådan set, at vore systemer fungerer, herunder også de uddannelsesstilbud, som gives til kvinder, der søger ud på arbejdsmarkedet og altså har fundet en god beskæftigelse dér. Jeg er enig i, at der stadig må ske en udbygning, således at mulighederne bliver flere.

Hr. Erik Hansen (Ålborg amt) gjorde også nogle bemærkninger om omskolingsproblemerne og nævnte, at omskolingsaktiviteten ofte var lagt sådan til rette, at den enkelte, der søgte disse muligheder, ikke havde noget at vælge imellem, men måtte tage det, der tilbød sig, og derfor ikke havde noget egentligt erhvervsvalg. Det er nok rigtigt, når vi ser på specielt omskolingsbestemmelserne, at det stort set ligger sådan, som hr. Erik Hansen (Ålborg amt) nævner. Det ligger i, at der her er tale om en lovgivning, der er inspireret af egnsudviklingsbe-

stræbelserne, og at omskolingsaktiviteterne altså må ses i tilknytning til konkret foreliggende arbejdstilbud, ja, at selve omskolingsvirksomheden ofte tilrettelægges i samarbejde med det fremtidige arbejdssted.

Der er nævnt en række andre problemer af de ærede ordførere, som egner sig til en fortsat drøftelse i udvalg. Det gælder også den af hr. Villy Christensen nævnte problemkreds omkring den erhvervsforberedende uddannelse af unge. Jeg vil i høj grad være interesseret i den uddybning af disse spørgsmål, som også med hr. Villy Christensens bistand kan ske under udvalgsarbejdet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring. (Mobilitetsfremmende ydelser, beskæftigelse af arbejdsløse m. v.).

(Lovforslaget (nr. 98) findes i tillæg A. sp. 2053, fremsættelsen i tidenden sp. 1870).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Erling Dinesen: Det lovforslag, vi nu skal behandle, er også et forslag med mange tekniske ændringer. Der er reelt ikke så forfærdelig meget nyt i forslaget, når bortses fra, at der er tale om visse direkte forringelser af de såkaldte mobilitetsfremmende ydelser. Man kalder det strammere regler. Jeg kan nu ikke se rettere, end at der er tale om direkte forringelser på forskellige områder, og